

Rá illik a legjobban a Kozma Attila-féle reklámszöveg, hogy „a tejet es dzsípiésszel keresi a hűtőben”. Reggel álmos szemmel kibattyog, pisilni is gombnyomásra szokott, a reggeli kevés, nem kívánja. Ítémenedzserként dolgozik, szemüveg fel a fejre, kütyük be a zsebbe, kocsi, üvegpalota, műmosoly, zenelejátszó kikapcsol. Különben valami **elképesztő szar zenét tud hallgatni**, főleg elektrót, de a rockból is a leghitványabbakat, szerencsére normálisabb kollégái nem hallják. Gyerekkorában

igen jó matekesnek számított,

első padban ült, szüneti focizás közben ösztönösen kézzel kapott a labdához, pedig nem kapus volt. Mesélik, hogy amikor járni kezdett, először egy tévéképernyőt kezdett matatni és **földönkí vüli mosollyal nézett a szüleire**

Ahogy telt-múlt az idő, a tévé képernyőjén megjelentek a játékok, a komodór, nintendó, rembó alapszavak lettek a szókincsében. Legemlékezetesebb karácsonya az volt, amikor a legelső számítógépét megkapta (alig volt hét éves), utána napokig nem szólt senkihez. Azóta sem sokat, s ha igen, több az angol szakszó a dumában, mint az érthető magyar. Volt úgy, hogy matek-tantárgyverseny lejártá után megpróbáltak hozzászólni a mellette levők, de csak felnézett egy kütyüből, és nem is válaszolt. „Az egy köcsög.” – súgtak össze a válla fölött. Nem

hallotta, mert ment a zene a füleiben, de a versenyt azért megnyerte. **Lóhosszal.**

Gémek és mémek

Így volt az egyetemen is, ahol kütyüseftelésből, laptopjavításból, rendszerfeltörésből egészítette ki az otthoni támogatást. Ma olyan funckiót ír a névjegykártyája, hogy akik ránéznek, nem kérdezősködnék. Hagyják a francba, ő meg nem szól semmit. Mert kinek..?

Ebéd, valami otthonról hozott steril cucc, ott a laptop mellett, rajta, fölötte. Közben nem veszi le a tekintetét a monitorról. Ha más nem, egy gép mindig nyitva áll, mint a mennyország kapuja.

A legszórakoztatóbb dolgok számára a mémek, ezeken tud csak nevetni. Máson nem nagyon.

Csáknórisz, Bálóelli, Smittpál

képeihez tett idiotizmusokon viszont olyan szívből tud nyéríteni, hogy néha a békésen szunyókáló szomszéd azt gondolja, hogy talán mégis jobb lenne szólni a lakóbizottságnak vagy a blokkfelelősnek, hogy meg kéne nézetni a pasast. Mindez már délután, otthon, estefele.

Paranoid android

Ma már számára felfoghatatlan, hogy létezett a világ, mint olyan, internet nélkül, hogy létezett élet egyáltalán anélkül. Az **Epöl-termékek** igen nagy tisztelője, van is néhány ilyen cucca, de azt már fejből nem tudja, hogy hol van a II. Rákóczi Ferenc utca. Ott a gugl-mep, akkor meg minek azt..?

Szürkülődik. Azon agyal, hogy jobb volna az android programokra elmozdulni, mert azokat könnyebb hekkelni. Hétvégén állandóan fényképezi a csajokat az ájfönjával, majd rakja ki a fészbukra, amiről gyakorlatilag nem jön le soha, állandóan kék-fehérben villog a monitor – a nemi élet kb. ebben merül ki nála.

Este sokáig ragyogja be a szobát a monitor és a plazmatévé fénye, ezt néha megszakítja az ájfön villanása, kísérteties hangokkal aláfestve. **Kizárólag sci-fit néz hédében,** s amikor elalszik, akkor az álmai is ilyen minőségben peregnek. Néha elgondolkodik azon, hogy az emberek milyenek és hogy őt nem fogadják el olyanak, amilyen. Vannak olyan éjszakák, hogy csuromvizes lepedővel ébred.

Bele-belemotyog a sötétbe.

Egyszer hekker lesz – erről álmodik. De addig még néhányszor leköcsögözik.